

GŁOS LUBAWSKI

POLSKO-KATOLICKA GAZETA BEZPARTYJNA NA POWIAT LUBAWSKI I OKOLICE

Wychodzi trzy razy tygodniowo, we wtorek, czwartek i sobotę.

Przedpłata: miesięczna wynosi 80 groszy z doręczeniem 1 złoty.
kwartalna wynosi 2,40 zł. z doręczeniem 3,00 zł.
W wypadkach nieprzewidzianych, spowodowanych siłą wyższą, (przeszkód w zakładzie, złozenia pracy i t.p.) abonent nie ma prawa żądać niedostarczonych numerów lub odszkodowania.

Ogłoszenia: za ogłoszenie od wiersza 1 mm. na str. 6-lam. 15 gr.
na str. 3-lam. 50 gr. ogłoszenia drobne słowo 20 gr.
Za ogłoszenia redakcja nie odpowiada.
Telefon Nr. 59. Konto czekowe P.K.O. Nr. 145266.
Czcionkami drukarni B. Miłoszewskiego w Nowemmieście n. Drwęcą.

Rok I.

Nowemiasto n. Drwęcą, wtorek 9 października 1934 r.

Nr. 30

W Niemczech zanosi się na wojnę religijną.

W ostatnich dniach września wykonany został jeden z ważniejszych punktów planu rewolucji hitlerowskiej. Odbyła się bowiem w Berlinie uroczysta intronizacja biskupa Müllera, głowy kościoła Trzeciej Rzeszy. Jasnym jest, że biskup Müller, skoro tej godności dostąpił, musi być zaufanym współpracownikiem Hitlera, wyznawcą jego przekonań, a prócz tego wiernym wykonawcą jego zleceń.

Jaki cel miała intronizacja? Boć wiemy, że biskup Müller jest naczelnikiem kościoła niemieckiego już od stycznia br. Otóż w tym dniu ogłoszono w Niemczech właściwie nową wiarę, wiarę hitlerowską.

Zwolennicy tej wiary głoszą powrót do wierzeń pogańskich Germanów. Świątyniami ich mają być lasy i uroczyska. Tam ma lud Trzeciej Rzeszy składać ofiary na cześć nadczłowieka (Führera), ma tęsknić do nieba germańskiego Walhalli. Słowo Chrystus ma być ze słów modlitwy wykreślone, a nowa wiara ma rozbudzać w sercach, młodych Niemców przeświadczenie potęgę i siłę. Miejsce Chrystusa ma zająć człowiek, według pojęcia nowatorów, obdarzony boską siłą i mocą. Kto jest tym człowiekiem — wiemy.

Ale łatwiej głosić i powiadać, niż przekonywać i głosić idee realizować. Jak łatwo rasizm hitlerowski w Niemczech narzucił przekonania polityczne, przerobił administrację i wojsko, tak trudno udaje mu się zmiana przekonań religijnych.

W dniu, w którym odbyła się intronizacja, w wielu świątyniach Berlina i całej Rzeszy, księża i pastorycy wygłosili płomienne kazania przeciw nowej wierze. Do świątyni w której odbył się akt intronizacyjny mimo silny kordon policji i szturmowców, przemyciono ulotki o następującej treści: „Biskupa Müllera uważamy za wykluczonego z kościoła. Biskup Müller i Jäger, dyrektor departamentu dla spraw religijnych nie mają nic wspólnego z chrześcijaństwem. Są poganami i jako takich należy ich traktować”. Zabrano się do opornych. Na pierwszy ogień poszli pastorycy. Najwięcej aresztowań dokonano w Berlinie, w Prusiech i Saksonii. Nastrój u ludu jest bardzo podobny w swym przejawie zewnętrznym do nastrojów, które wywołały głośne tezy Lutera w roku 1517. Fanatycznymi zwolennikami Lutera byli przeważnie ludzie młodzi. Nowa wiara Niemiec oparta na ideologii rasizmu ma najwięcej wyznawców też wśród ludzi młodych. Starsze pokolenie przyjmuje nowiny albo obojętnie, albo z odrazą i nienawiścią. Wiemy też, że tezy Lutera wzniewiły zarzewie wojny religijnej. Przeciwnicy wiary Lutera wyszli z tych walk zahartowani, wiary nie porzucili, lecz kraj gospodarczo podupadł, zwiększył się wpływ możnych, którzy ograniczyli swobodę chłopca.

Pali się teraz na ołtarzu rasizmu ofiara złożona przez biskupa Müllera na cześć Führera. Dym z ofiary nie ulatnia się wyżej, lecz wije się po ziemi i zatrąwa serca obywateli Trzeciej Rzeszy jadem nienawiści, a spotęgowana nienawiść przekonań może Niemcy znów rzucić w wir walk religijnych.

Defilada polskiego oddziału pancernego przed królem Karolem.

BUKARESZT, 5. 10. Król Karol dokonał dziś w Sinaja w obecności posła Arciszewskiego przeglądu oddziału polskich wojsk pancernych. Król żywo interesował się organizacją oddziału i jego sprzętem.

Następca tronu, ks. Michał brał udział w ćwiczeniach w załodze jednego z czołgów polskich.

Po przeglądzie król zaprosił posła Arciszewskiego, polskiego attaché wojskowego, płk. Kowalewskiego oraz oficerów polskich z płk. Kossakowskim na czele do pałacu na śniadanie.

Premjer francuski ostrzega przed wojną domową i komunizmem we Francji.

PARYŻ 5 10. Premjer Doumergue w piątek ubiegły wygłosił przez radio mowę, która w całym kraju odbiła się szerokim echem.

Ostrze jej skierowane było niemal wyłącznie przeciw wspólnemu frontowi komunistyczno-socjalistycznemu. Na wstępie premjer podkreślił konieczność utrzymania autorytetu władzy i zapowiedział szereg reform w zakresie spraw gospodarczych, walki z bezrobociem i drożyzną. Specjalny nacisk położył premjer na reformy sądownictwa przez niezależnienie go od władzy politycznej. Rząd przedłoży odpowiednie ustawy natychmiast po dokonaniu reformy konstytucyjnej.

Mówiąc o polityce zagranicznej, premjer zaznaczył, że Francja czyniła wszystko co leży w jej mocy, aby utrzymać pokój. Powtarzałem to wielokrotnie, — mówił premjer, — że Francja nie żywi żalu, ani nienawiści do żadnego kraju. Nie posiada także specjalnej ambicji, któraby mogła zaniepokoić jakiegokolwiek państwo. Francja pójdzie na spotkanie każdemu porozumieniu, któreby szczerze zdążyło do utrzymania pokoju ale pod warunkiem, że żadne z tych porozumień nie będzie jej zobowiązywało do wyrzeczenia się tego, co uważa za konieczne dla swego bezpieczeństwa. Francja rozumie zbyt dobrze, dzięki bolesnym doświadczeniom, ile się płaci za wykazanie zbytnej słałości. Chcąc zażegnać niebezpieczeństwo wojny, należy trzymać kraj w pogotowiu, aby był w każdej chwili gotów obronić się, gdy zostanie zaatakowany.

Przeraza mnie — mówił dalej premjer — wojna. Katakumby, jakie pozostawiła, stanowią najboleśniejsze wspomnienie. Rozluźnienie obyczajów, zamęt duchowy i bezład społeczny — to następstwa wojny widziane we wszystkich krajach. Tem większą grozą przeraża premjera widmo wojny domowej.

Stan oblężenia w całej Hiszpanii.

WARSZAWA, 6. 10. Z Madrytu donoszą: Sytuacja w całej Hiszpanii jest niezwykle poważna. Cała północna część kraju objęta jest jawnym powstaniem. Rewolucjonistom udało się dotychczas, w krwawych walkach, opanować kilka miast. Sukcesy te podnieciły ich agresywność. Rewolucjoniści otrzymują ze wszystkich stron posiłki, oraz broń w wielkiej ilości. Walki uliczne w Madrycie między powstańcami a policją zaostrzyły się jeszcze bardziej. Usiłowano wysadzić w powietrze koszary gwardji cywilnej. Napastników odparto jednak z poważnymi stratami.

Według ostatnich doniesień liczba aresztowanych wynosi 2.000 osób, zabitych jest 125, rannych — 400.

Komunikacja kolejowa odbywa się w dalszym ciągu z przerwami. Komitet syndykatów kolejowych opuścił Madryt, prawdopodobnie w celu przeprowadzenia strajku generalnego kolejarzy w całym kraju.

PARYŻ 7. 10. Agencja Havasa donosi z Madrytu, iż w dniu wczorajszym rząd madrycki ogłosił stan oblężenia na terenie całej Hiszpanii.

„Japonja jest największym wrogiem St. Zjedn.”, Oświadczenie amerykańskiego generała.

TOKIO, 3. 10. Oświadczenie amerykańskiego generała Mitchella, iż Japonja jest największym wrogiem Stanów Zjednoczonych oraz jego żądania, aby rząd amerykański przygotowywał się do walki z Japonją, komentowane są w kołach politycznych, jako uzasadnienie gorączkowych amerykańskich zbrojeń powietrznych.

Rząd japoński za pośrednictwem swego ambasadora w Waszyngtonie zamierza oświadczyć, że tego rodzaju deklaracje nie mogą mieć pomyślnego wpływu na układ stosunków między Japonją a Stanami Zjednoczonymi. Zauważywszy pozątem, iż deklaracje gen. Mitchella złożone zostały niemal w przeddzień podjęcia japońsko-amerykańskich rokowań morskich, uważać je należy za wyraz wrogości stanowiska St. Zjedn. wobec projektu zwiększenia japońskich sił morskich w powietrzu i na morzu.

Wiadomości

z odcinku wyborczego.

Wybory w powiecie lubawskim odbędą się z należytą powagą i godnością i zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Każdy obywatel ma prawa i obowiązki obywatelskie. Do obowiązku każdego obywatela należy wierność dla Rzeczypospolitej, obowiązek służby wojskowej, obowiązek płacenia podatków i ponoszenia innych ciężarów na rzecz Państwa. Najważniejszym zaś prawem każdego obywatela jest prawo głosowania i prawo wybieralności do Sejmu, Senatu, do organów samorządowych i innych instytucji o charakterze publiczno-prawnym. Obywatel oddający głos przy wyborach spełnia swoje najważniejsze prawo obywatelskie. Z prawa tego powinni korzystać wszyscy obywatele; akt wyborczy winien się odbywać w harmonii i zgodnie z należytą powagą i godnością. Zbliżające się wybory do rad gromadzkich, a następnie i innych organów samorządowych są tem ważniejsze, że połączone one są z zasadniczą reformą ustroju samorządowego w Województwie Pomorskim.

Pan Starosta Lubawski Dr. Tomczyński w rozmowie z przedstawicielami naszego pisma oświadczył, że dołoży wszelkich starań, aby wybory na terenie powiatu lubawskiego odbyły się zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz z powagą i godnością jaka odpowiada ważności aktu wyborczego. Zapowiedzią tego jest już chociażby skład gminnych komisji wyborczych, w których uwzględniony jest w jak-najszybszej mierze miejscowy poważny czynnik obywatelski.

Dlaczego popieramy wspólne listy, tworzone w atmosferze pokoju i zgody.

Wszyscy godzimy się na to, że do polityki jest Sejm, a w samorządzie niema miejsca na politykę i słusznie, bo czyż może być miejsce na politykę, tam gdzie trzeba radzić o szkole, o drodze, o opiece nad ubogimi i t. d.

Jeżeli niema być polityki w samorządzie, to czy wybory mogą odbywać się pod hasłami politycznymi, czy słusznym jest, aby partje polityczne wystawiały listy kandydatów, wydawały odezwy wyborcze i t. d. Jeżeli będzie kilka politycznych list kandydatów, to ci kandydaci w czasie akcji wyborczej wzajemnie będą się zwalczać i wzajemnie sobie wymyślać. — Jeżeli później znajdą się przy wspólnym stole, jeszcze długo odnosić się będą do siebie z nieufnością. Co gorsza, te partje, które swoich kandydatów do samorządu wprowadzą będą się czuły uprawnione do dawania swoim kandydatom istrukcji, jak oni mają w każdej poszczególniej sprawie głosować, a takie istrukcje, to jest piasek sypany do tej maszyny do tego czułego aparatu samorządowego — w takich warunkach aparat samorządowy musi skrzypieć i wadliwie funkcjonować.

I jeszcze jedna sprawa: jeżeli będzie kilka list, to przy skomplikowanym regulaminie wyborczym, wynik wyborów będzie raczej wynikiem przypadku. Często przy wyborach przypadnie człowiek naprawdę wartościowy, a może przejść mniej pożyteczny. Przy wspólnej liście to niebezpieczeństwo odpada, bo tu ogół wybierze tylko 12 czy 16 tych, których uważa za najlepszych.

Powyższe rozważanie musi każdego bezstronnego samorządowca przekonać, że najlepiej będzie dla samorządu, jeżeli organa jego formować się będą nie w ogniu walk politycznych, ale w atmosferze pokoju i wzajemnego zaufania. Dlatego żadnego rozsądnego samorządowca nie razi to, że tam gdzieś w jakiejś wiosce na zebranie wyborcze do rady gromadzkiej poproszono członka Związku Strzeleckiego obok Powstańca i Wojaka, członka S. M. P. obok Straży Pożarnych itp. Dlatego w całym powiecie zwycięża i zwycięży duch jedności i zgody, a partyjnictwo bierze w łeb, bez względu na to, czy się to pewnym politykom podoba czy nie.

